שבעת ימים פרק ראשון יומא יד.

לומר שאינו עובד כל היום גזירה שמא יאכל א"ל רב אדא בר אהבה לרבא ומי גזר רבי יהודה שמא יאכל והתנן [6]ר' יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמא תמות אשתו ואי מייתא אשתו עביד עבודה ולא גזר רבי יהודה שמא יאכל אמר ליה הכי השתא התם כיון דיום הכפורים הוא דכולי עלמא לא קא אכלי הוא נמי לא אתי למיכל הכא דכולי עלמא אכלי הוא נמי אתי למיכל וכי האי גוונא מי חיילא עליה אנינות והא מיגרשא נהי דאנינות לא חייל עליה אטרודי מי לא מיטרדי? **מתני'** [a]כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת ומיטיב את הנרות ומקריב את הראש ואת הרגל [2]ושאר כל הימים אם רצה להקריב מקריב [3]שכהן גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש: **גמ'** מאן תנא אמר רב חסדא דלא כרבי עקיבא דאי ר"ע הא אמר טהור שנפלה עליו הזאה טמאתו היכי עביד עבודה דתניא [1]והזה הטהור על הטמא ועל הטהור טמא דברי ר' עקיבא וחכמים אומרים אין הדברים הללו אמורין אלא בדברים המקבלים טומאה מאי היא כדתנן [4]נתכוון להזות על הבהמה והזה על האדם אם יש באזוב ישנה נתכוון להזות על האדם והזה על הבהמה אם יש באזוב לא ישנה מ"ט דר' עקיבא נכתוב רחמנא והזה הטהור עליו מאי על הטמא שמע מינה על הטמא טהור ועל הטהור טמא ורבנן האי לדברים המקבלין טומאה הוא דאתא אבל הכא קל וחומר הוא אם על הטמא טהור על הטהור לא כל שכן ור' עקיבא היינו דקאמר שלמה [2]אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני ורבנן ההוא [5]למזה ולמזון עליו טהור [6]ונוגע בהן טמא ומזה טהור והכתיב [3]ומזה מי הנדה יכבס בגדיו מאי מזה נוגע והכתיב מזה והא כתיב נוגע ועוד מזה בעי כיבוס בגדים נוגע לא בעי כבוס בגדים אלא מאי מזה [7]נושא ונכתוב רחמנא נושא מ"ט כתיב מזה הא קמ"ל [8]דבעינן שיעור הזאה הניחא למ"ד [9]הזאה צריכה שיעור אלא למ"ד הזאה אין צריכה שיעור מאי איכא למימר אפילו למ"ד הזאה אין צריכא שיעור הני מילי [10]אגבא דגברא אבל במנא צריכה שיעור דתנן [11]כמה יהא בהן ויהא כדי הזאה [12]כדי שיטבול ראשי

למזה ומזון עליו טהור ונוגע **טמא**. תימה מזון עליו אינו טהור עד שיטבול ויערב שמשו יטהר וא"כ למאי הוה נוגע טמא טפי ממזון עליו וי"ל דה"ק מזון עליו ההזאה גורמת לו טהרה ונוגע מי חטאת גורמין לו טומאה אי נמי י"ל מזון עליו אינו טהור היינו טהור שנפלו עליו הזאה דהוי טהור לגמרי:

מאי מזה נושא. וא"מ ומנא ליה לגמרא למעקר קרא ממשמעותיה לומר למזה טהור ומזה דקרא היינו נושא אימר מזה ממש י"ל מדכתיב והזה הטהור אלמא דהמזה טהור ואף על גב דדרשינן[1] מיניה טהור מכלל שהוא טמא לימד על טבול יום שהוא כשר בפרה י"ל תרתי שמע מינה:

אלא מאי מזה נושא. והא קמ"ל דעד דלרי כשיעור הזאה תימה לי א"כ מאי טעמא הדר ביה ממאי דאמר מאי מזה נוגע אי משום דקשיא ליה והכתיב נוגע והכתיב מזה ועוד מזה בעי כיבוס נוגע לא בעי כיבוס לימא הא דכתב נוגע ולא כתב ביה כיבוס לימא הא דכתב נוגע נוגע כשיעור הזאה ומזה דבעי כיבוס היינו כי נגע בכשיעור הזאה ואין לתרץ דמש"ה לא מוקמינן ליה בנוגע וכדפרש משום דנוגע לא בעי כיבוס אפילו כי נגע בכשיעור מדכתיב והנוגע במי הנדה יטמא ולא כתב ביה כיבוס ומי הנדה משמע מים הראוין להזות שים בהן כשיעור הא ולאי לימא דמי הנדה לא משמע הכי דאי לא תימא הכי א"כ כי פריך ונכתוב נושא מאי קא משני הא קמשמע לן עד דלרי כשיעור הזאה אכתי תיקשי לך ליכתוב והנושא מי נדה יכבס בגדיו דמי הנדה משמע שים בהן כדי הזייה ועוד אי מי מי הנדה משמע דוקא שים בהן כדי הזייה לא יטמא כמגע ואין בהן כדי הזייה לא יטמא דכתיב אם כן כלל והא לימא דברים מסכת כלים משמע דמטמו במגע דתנן התם אבות הטומאות השרץ וכו' עד ומי חטאת שאין בהן כדי הזייה הרי אלו מטמאין אדם וכלים במגע ואין מטמאין במשא ואין למרץ דה"ק מאי מזה נושא אף נושא והוא הדין כמגע דשקולין הן ומי מייתיהו מפקת לאם כן מאי פריך ונכתוב נושא ליתי מי הוה כתב נושא הוה אמינא דוקא במשא ולא במגע להכי כתב מזה דהשתא אתי תרוייהו ועוד הלשון אינו משמע כן דקאמר עד דלרי כשיעור הזאה ולא קאמר עד דנגע כשיעור הזאה לענין כיבוס בגדים וא"ל דלהכי לא אוקמא במגע ולענין כיבוס דמ"ש הוה משמע כמגע לענין כיבוס ובמשא טהור גמור והא לא אשכחן טומאה אלא במגע לענין כיבוס ובמשא טהורה אע"ג דשרץ מטמא במגע ולא במשא מ"מ לא בעי כיבוס להכי אוקמי במשא דבמשא בעי כיבוס ובמגע לא בעי כיבוס דאשכחן טומאה כיולא בה דנגילה מטמא אדם ולא בעי כיבוס ובמשא בעי כיבוס אי נמי י"ל דמי הנדה משמע הכי אין ים בהן כשיעור אלא אי נמי לאוקמא במגע דהא כתיב והנוגע במי הנדה יטמא ומשמע אפילו בכשיעור יטמא גרידא טומאה קלה בלא כיבוס בגדים והשתא נמי ניחא הא דקאמר עד דלרי כשיעור הזאה דאי הוה כתב והנושא מי הנדה יכבס בגדיו הוה אמינא אין ים בהן כשיעור אין בהן: ורמינהו

לאשמועינן דאינו טמא הנושא מי הנדה אלא אם ישא שיעור הזאה, והוא כרי שיטבול ראשי גבעוליך.

לומר שאינו עובד כל היום גזירה שמא יאכל. עד הלילה אבל בלילה אם בא להקטיר מלבים ואימורים יקטיר: **גזירה שמא יאכל.** כל היום אסור בתמלת קדשים מן התורה אבל בתנינות הלילה משנקבר המת ביום אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים והכי שמעינן ליה לר' יהודה בתמסכת זבחים (דף לט:) והכי קאמר רבי יהודה כל היום הוא בתנינות ולא יקריב: **והא מיגרשא.** דהכי אוקימנא דאי חזי לה דתמה קדיש ועייל לבית הכנסת ומשוי ליה לגיטא דהכיא דתמה גיטא למפרע: **מי לא מיטרד.** וכקדשים בעינן שמחה וגדולה דכתיב (במדבר יח) לך נתתים למשחה כדרך שהמלכים אוכלים (מולין קלב:): **מתני' הוא זורק את הדם.** של תמידין כדי שיהא רגיל ומזומן בעבודת יום"כ: **ומטיב את הנרות.** (ב) **מדשן מן אפר הפילוים שכבו וכן כל יום ויום מטיבין בבקר שנאמר** (שמות ל) בבקר בבקר בהטיבו את הנרות וכל יום מקטירין קטורת בהיכל פרס בשחרית ופרס בין הערבים: **ושאר כל הימים אם רצה.** להיטיב ולהקריב את כל קרבן שירצה מקריב ואין (ג) המשמר יכול לעכב על ידו: **מקריב חלק בראש.** דאם הוא (ג) להקטיר ולהקריב כל חלק שיאמר: **ונוטל חלק** (ד). בחלוקת אכילת קדשים: **בראש.** מנה יפה שיאמר לו: **גמ' דרבי עקיבא.** לקמן בשמעתין: **היכי עביד עבודה.** כל שבעה הרי מזין עליו: **על הטמא טהור ועל הטהור טמא.** אם הזה על הטמא נעשה טהור ואם הזה על הטהור נעשה טמא ויליף טעמא מעל הטמא ימיא כדמפרש לקמן: **וחכמים אומרים.** על הטמא לדרשא אחת לומר שאין דברי הזאה אמורים אלא בדברים המקבלים טומאה אבל בדברים שאין מקבלים טומאה אין הזאה הנימצת עליהן קרויה הזיה ונפקא מינה שהשיירים שם נאזוב שירי פסולי הן ואין להכשירן להזות: **כדתנן נתכוון וכו' אם יש באזוב ישנה.** כלומר (ה) רואין השיירים להזות על אדם שצריך הזאה (ו) דלא נתכוון (לו) וחזר והזה ואין צריך לחזור ולהטביל: **לא ישנה.** דנפסלו במלאכה דהזאה של בהמה (ז) אין [שם] הזאה עליה והוו להו כמים שנעשית בהן מלאכה: **למזה טהור.** דדרים הכי והזה הטהור אף לאחר שהזה קראו טהור: **הניחא למאן דאמר כו'.** פלוגתא היא בזבחים בפרק התערובת (דף פ.): **אגבא דגברא.** (ח) **כל שהוא שנוטן עליו מעטירו: אכל במנא.** שהוא מטבל ראשי גבעולי אזוב בו לריכה שיעור: שיטבול

ב) [נעיל ב. סוכה כד.]. **ג)** [פרה פ"ב מ"ג ע"ש וכתו"ס]. **ד)** [נדה ט.]. **ה)** [זבחים פ. לב. נדה ט.]. **ו)** פרה פ"ב מ"ה. **ז)** [לקמן מג.].

תורה אור השלם

1. והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
במדבר יט יט
2. כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: קהלת ז כג
3. והיה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב:
במדבר יט כא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומניע וכו' מדשנן מן האפר של הפתילות: **(ב)** שם ד"ה ומטר יכו' ואין אנשי המשמר: **(ג)** שם ד"ה מקריב וכו' ולא הוא להקריב ע"ל ומיכח להקטיר נמתק: **(ד)** שם ד"ה ונוטל חלק בראש כחלוקת אכילת קדשים נוטל מנה יפה כנ"ל והכ"ל: **(ה)** שם ד"ה כמתנן אמרתי יכו' אם יש וכו' כלומר ראיינו יכו'. ר"ג וכמ"ש פי"ב דפרק פי' מיפסלת ע"ש: **(ו)** **באא"ד דהיכא** דלא נתכוון לו וחזר ושינה אין צריך כנ"ל: **(ז)** שם ד"ה לא יפנה אינה הזאה וכו' לה כנ"ל: **(ח)** שם ד"ה אגבא שנותן עליו כל שהוא וטהרו כנ"ל:

מוסף רש"י

מתקינין לו. מזמנין לכהן גדול לעבוד יום"כ (סוכה כד.).

תוס' ישנים

ראי מהה אשמו עביר עבודה ולא גזר ר' יהודה שמא יאכל. ופ"ת מה ענין זה לאחר יומת הבנה לגיטא קפיקא בכהן גדול אבל הכא דנמרינן ממילתא אם אין לו לאתקנן כהן אחר **(ט)** (וכמבל כך אלא פירש שבעה) ואיכא למימר דעדיפא מינה קמשני. ה"ל אלמנן: אטרודי מי לא מיטרדי. פירש בקונטרס אין נמשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלים בעינן **(י)** (לבנבאי הכהן) פי' יכו' אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוו אנינות כל כולי עלמא אכלי לא הוה שייך למיגזר שמא יאכל דלאלי מוחר לאכול ומיתה דלא אשכחן אלי דרשה על כי אלי נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יא)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יב)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יג)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יד)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(טו)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(טז)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יז)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יח)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(יט)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כ)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כא)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כב)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כג)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כד)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כה)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כו)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כז)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כח)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(כט)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(ל)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לא)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לב)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לג)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לד)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לה)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לו)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לז)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לח)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(לט)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מ)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מא)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מב)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מג)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מד)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מה)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מו)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מז)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה אפשר נים הכי נמי והכי פריך בברכות (דף ח.) על קריאת שמע ושוד דתלמודא הוה ליה לפרושי אלי טעמא כיון דאתכי לא אילי בהן אשכחן **(מח)** והכי פירוש וכי אלי נוטנה מי חיילא עליה אנינות ואפילו הוה שייך למיגזר כיון דאשכחן אלי אכלי הכא לא שייך למיגזר דלאו אונן הוא ומשני דכולי עלמא לא מיטרדי מי לא מיטרדי אלא אם אינה נוטנה אלא על אין נאכלין אלא אלי ובתכדל (מולין דף קלב:) ושוד אלא מעתה מעתה דמנעה